

ÎNCHEIERE

08 februarie 2017

municipiul

Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,

Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ivan Ungureanu,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă Ivan Ungureanu împotriva lui Vladimir Cazanețchi, privind exprimarea scuzelor și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 august 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Ivan Ungureanu,

c o n s t a t ă :

La 22 octombrie 2015 Ivan Ungureanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Vladimir Cazanețchi, solicitînd exprimarea în scris a scuzelor și încasarea prejudiciului material cauzat în sumă de 400 000 lei și a prejudiciului moral în sumă de 5 000 lei.

În motivarea cererii Ivan Ungureanu a indicat că la 14 aprilie 2006 în privința lui a fost pornită urmărirea penală în baza art.195 alin.(2) Cod Penal, în urma plîngerii depuse de către Vladimir Cazanețchi. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 08 octombrie 2012 a fost achitat din lipsa în acțiunile lui Ivan Ungureanu a elementelor constitutive ale infracțiunii. Sentința în cauză a fost menținută fără modificări de instanțele de judecată ierarhic superioare.

În urma acțiunilor lui Vladimir Cazanețchi a fost înjosită onoarea și demnitatea lui Ivan Ungureanu, care o perioadă îndelungată avea calitatea de învinuit și înculpat pe dosarul penal, fiind nevoit de nenumărate ori să se deplaseze în municipiul Chișinău, unde se desfășura urmărirea penală. În perioada 2007 – 2012 a participat împreună cu avocatul său la 41 ședințe de judecată, după care a participa în ședințele de judecată petrecute la Curtea de Apel Bălți. În această perioadă i-a fost adus un prejudiciu material și moral, iar intentarea dosarului penal i-a influențat cariera politică.

Prin hotărîrea Judecătorei Bălți din 11 februarie 2016 cererea de chemare în judecată depusă de Ivan Ungureanu împotriva lui Vladimir Cazanețchi a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 august 2016 a fost respins apelul declarat de Ivan Ungureanu și a fost menținută hotărîrea Judecătorei Bălți din 11 februarie 2016.

La 22 noiembrie 2016 Ivan Ungureanu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 august 2016, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

În motivarea cererii a indicat că instanța de apel nu a luat în considerare argumentele invocate în cererea de apel, fiind aplicate în mod eronat prevederile legii, iar aprecierile instanței de judecată sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

La 31 ianuarie 2017 Vladimir Cazanețchi a depus referință la recursul declarat de Ivan Ungureanu, solicitînd respingerea cererii.

Analizînd temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Ivan Ungureanu ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de vasta argumentare a circumstanțelor de drept ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă

asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Simplul fapt al înserării, în ordine succesivă, în textul cererii de recurs a normelor de drept, nu poate suplini lipsa unei argumentări a temeiului/lor declarării recursului.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de judecată, însă argumentele acestuia nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de judecată, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ivan Ungureanu.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători –

Svetlana Filincova,

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas